

Tarih İle İlgilenen İnsan

– MESUT ÇİFTÇİ · 14 Ekim 2009

Tarih yazarlar tarih yapanlara sadık kalmazlarsa ne olur? Elbette ki hiç de hoş olmayan mevzular meydana gelir. Örneğin Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u fethetmiştir. Bu bilgiye hiç kimse karşı çıkamaz. Çünkü bu sabit bir bilgidir. Bu durumda tarihçinin biri çıkıp; Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u fethetmemiştir. Fatih Sultan Mehmet Erzurum'u fethetmiştir. deseydi ne olurdu? Elbette ki hiç hoş şeyler olmazdı. Neden? Çünkü elmalarla armutlar aynı sepete konulamaz. Konulursa ne olur? Elmaların eti serttir, armutları ise yumuşaktır. Elmalar armutları zedeler ve önce armutlar sonra elmalar çürümeye başlar. Bu bilimsel bir gerçektir. Ama turplar ve havuçlar aynı sepete konulabilir. O zaman ne yapmak gerekir? Elbette elma ve armutlarınız varsa onları aynı sepete koymamak gerekir. Elmaları sepete koymalı, armutları ise başka bir kaba koyabiliriz ya da tahta bir kasaya. Elbette bu yalnızca basit bir örnek.

Bir tarihçi çıkıp da Kanuni Sultan Süleyman Viyana kapılarına kadar dayanmadı, Bayburt kapılarına kadar dayandı. Bayburtlular evde yokmuş gibi yapıp kapıyı açmadılar derse bu yalnızca tarihi çarpıtmak olur ki son derece sakıncalı bir durumdur. Bu tarihçiye bir Bayburtlu çıkıp da; Hayır arkadaşım, biz Bayburt'taydık ve Kanuni Sultan Süleyman Bayburt kapılarına dayamadı. Dayansa bizim haberimiz olurdu dese o tarihçinin hali ne olur? Elbette ki hiç iyi olmaz. Bu yüzden tarihi yazarlar tarihi yapanlara sadık kalmalıdır. Sadık kalmazlarda durum korkunç boyutlara ulaşır. Her insan bilir ki ikinci dünya savaşını Almanlar kaybetmişlerdir. Bir tarihçi çıkıp da Almanlar savaşı kazanmışlardır diyemez. Derse rezil rüsva olur. Tüm dünya bu tarihçiye güleceğim diye kendinden geçer. Bu Malazgirt savaşında Alparslan Diyojen'e yenildi demek kadar saçma bir söylemdir. İnsanlar madem Diyojen Alparslan'ı yendi o zaman Romalılar neden Diyojenin gözüne mil çekti ya da madem Diyojen Alparslan'ı yendi o zaman Türklerin Anadolu'da ne işi var demezler mi? Elbette ki derler. Demek en doğal haklarıdır. Bu söylemin içerisinde bulunmayanlar Romalılardan başkası olamaz. Bu tarihi bir gerçektir ki Alparslan Romalıları ve Romalı askerleri savaş meydanında inim inim inletmiş ve hatta ağlatmıştır. Anasından emdiği sütü burnundan getirmiştir. Bu yadsınamaz bir gerçektir. Diyojen ağlaya ağlaya Roma'ya dönmüştür. Romalılar Diyojen'e: Ordumuz nerede Diyojen? Ordumuzu ne yaptın kayıp mı ettin diye sorduklarında Diyojen gözyaşlarını silmiş ve Alparslan diye birisi var O'na sorun demiştir. Romalılar Alparslan'ı tanımadıklarından Diyojen'in yalan söylediğini düşünüp işkence yapmışlar, gözlerine mil çekmişlerdir. Bunlar asla yok sayılamaz tarihi gerçeklerdir. Çiçero'nun da bahsettiği gibi; Acı çekmemiş olmak gerçekten de büyük bir acıdır. Tarih sayfalarında ise Diyojen'in acı çektiği ortadadır. Kenarda diyenler kendi menfaatlerinin peşinde koşan kendini bilmezlerdir.

Tüm bu anlatılanlardan da anlaşıldığı üzere tarihi yazarlar tarihi yapanlara sadık kalmalıdır. Tarihi yapanlar ise tarihi yazarları fazla önemsemeseler de olur. Aslında tarihi yapanlar, tarihi yazarlara hiç karışmasalar da olur. Ne de olsa tarihi yapanların işi gücü vardır. Tarihi yazarlarla ne diye uğraşalım ki

diye düşünürler. Saygı her zaman en değerli erdem olarak karşımıza çıkmaktadır. En güzeli tarihi yazanlarla tarihi yapanların birbirlerine saygılı olmasıdır. Saygı sevgi çerçevesi içinde yaşayıp gitmelidirler. Çünkü elmalar ve armutlar aynı sepete konulmazlar.

NOT: Bu yazı BİR ELİMDE TEBEŞİR HER YANLARIM GİDİŞİR isimli şarkı ile birlikte okunursa gayet tesirli olacağı kanaatindeyim.